

консерватизмом та схильністю до негативізму залежить від контексту, тобто від пережитих загроз.

Як компенсаторна та захисна ідеологія консерватизм пов'язаний зі зниженою реактивністю до негативних стимулів. Однак, переживаючи загрозу психологічним засадам консерватизм в контексті психологічного захисту, асоціюватиметься з підвищеною реактивністю до негативних подразників. Для консерваторів характерна мотивація захищати існуючі громадські інститути, такі як економічна система, і вони з більшою ймовірністю приймають ідеології, що виправдовують економічну систему, зокрема меритократичну ідеологію, ідеологію справедливого світу та справедливого ринку.

Список використаної літератури:

1. Адорно Т. Исследование авторитарной личности. Москва : Серебряные нити, 2001. 416 с.
2. Арндт Х. Джерела тоталітаризму. Київ : Дух і Літера, 2005. 540 с.
3. Shils E. Ideology and Civility: On the Politics of the Intellectual. *The Sewanee Review*. 1958. Vol. 66. № 3. The University of the South 1858-1958: The Centennial Symposia Summerpp. P. 450-480.
4. Nail Paul R., McGregor Ian, Drinkwater April E., Steele Garrett M., Thompson Anthony W. Threat causes liberals to think like conservatives. *Journal of Experimental Social Psychology*. 2009. Vol.45. №. 4. P. 901-907.
5. Crawford J. T. Are conservatives more sensitive to threat than liberals? It depends on how we define threat and conservatism. *Social Cognition*. 2017. № 35 (4). P. 354–373.

Акімова О. О.

здобувач вищої освіти
другого (магістерського) рівня вищої освіти
Навчально-наукового інституту
Дніпровського гуманітарного університету

ОСОБЛИВОСТІ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ – ВІД НАУКИ ДО ПРАКТИКИ

Наше суспільство постійно розвивається, зміни відбуваються у всіх його сферах: політиці, економіці, науці, освіті. У зв'язку з цим змінюється запит до навчальних закладів усіх рівнів. Стратегічні цілі освіти тісно пов'язані з проблемами розвитку суспільства, особливо з укріпленням демократичної правової держави та відносин всередині громадянського суспільства. Основною метою сучасної освіти є виховання активної, творчої особистості, що може взяти на себе відповідальність за своє благополуччя та за благополуччя суспільства в цілому.

Подальші соціально-економічні й політичні зміни в суспільстві, зміцнення державності України, входження її в цивілізоване світове

співтовариство неможливі без структурної реформи національної системи вищої освіти, спрямованої на забезпечення мобільності, працевлаштування та конкурентоспроможності фахівців з вищої освіти.

Важливою складовою кредитно-модульної системи навчання є самостійна робота студентів, яка, з одного боку, дає можливість індивідуалізувати, диференціювати і у певній мірі демократизувати процес навчання, а з іншого, зобов'язує якісно засвоювати зміст вищої освіти. Адже ніякі знання, якщо вони не здобуті у самостійній навчальній діяльності, не можуть стати справжнім здобутком людини.

Контроль як складова самостійної діяльності притаманний майже всім згаданим системам навчання, у тому числі і кредитно-модульній.

Відомо, що контроль здійснюється відповідно викладачем закладу вищої освіти кожний раз із певною метою. У кожному акті контролю є об'єкт контролю і оцінка та еталон, з яким порівнюється об'єкт. Об'єктом контролю і оцінки можуть бути факти виконання студентами певних дій, завдань викладача, характер і особливості виконання студентом цього завдання чи дії, рівень знань, навичок і умінь, розвиток певної якості тощо.

У програмованих методах навчання, а пізніше у Болонській системі навчання набули використання дидактичні тестові методи контролю.

У післявоєнні роки дидактичний тестовий контроль був поновлений у зв'язку із запровадженням програмованих методів навчання. Керував запровадженням програмованих методів навчання із дидактичним тестовим контролем знань український педагог В. І. Чепелєв. У той час було одержано в Україні навіть експериментальні матеріали про сильні і слабкі сторони дидактичного тестового контролю, який, на думку авторів, встановлює ступінь засвоєння його учнями, студентами. Ці автори вважали переваги дидактичного тестового контролю в їх об'єктивності, тобто незалежності перевірки і оцінки знань від учителя, викладача. Водночас вони справедливо вказували на те, щоб дидактичні тестові методи контролю відповідали вимогам надійності, валідності, об'єктивності. Надійність, на думку авторів, означає, що результати, виявлені у таких і схожих умовах, об'єктивні. Валідність, на їхню думку, свідчить, що розроблений тест вимірює ті знання і той досвід учнів та студентів, які намагались виявити розробники цього тесту, готуючи його.

Усі дидактичні тестові контрольні методи оцінювання знань, умінь і навичок учнів і студентів «перекочували» у кредитно-модульну систему навчання. І тому недаремно зазначається, що інтелектуально розвинуті учні і студенти за такого контролю їхніх знань з гуманітарних навчальних предметів не відрізняються високою результативністю в учінні порівняно з тими, у яких добре розвинута пам'ять.

А тому у закладі вищої освіти, як й в школі, має діяти принцип гуманістично-особистісної спрямованості навчання, активного продукування знань, індивідуалізації навчання, суб'єкт-суб'єктних рівноправних взаємин у навчальному процесі; емоційно-ціннісного ставлення до виучуваного, що

надасть засвоєному студентом особистісної значущості, підсилить мотивацію, розвиватиме ціннісно-смыслову сферу особистості майбутнього спеціаліста.

Цікавою спробою розробити принципи інноваційної освіти в Україні є генезо-принципи, визначені І. Д. Бехом, які стосуються здійснення навчальних і виховних завдань.

І. Д. Бех акцентує увагу на принципах діяльності, задачної форми навчального змісту, інтеграції навчального знання, опори на здібності в інтелектуальному становленні суб'єкта навчання, етико-мотиваційної контрастності у поступі вихованця до морально-духовної досконалості, емоційного зміщення, у вчинковому переорієнтуванні суб'єкта, внутрішнього досвіду, як захисного механізму від асоціальної поведінки особистості, підсилення «Я – минулим» морально-духовних намагань особистості та інші.

Отже, турбуючись про творчу реалізацію ідеї Болонської системи в Україні, з її кредитно-модульною концепцією, слід, на нашу думку, зосередити увагу на:

1) розгляді Болонської системи, як динамічної, що має розвиватись й удосконалюватись як у цілому, так і в її окремих взаємопов'язаних стійких елементах;

2) збагаченні цієї ідеї ідеями виховуючого навчання;

3) аналізі й узагальненні результатів використання дидактичних тестових методів контролю в Україні, починаючи із середини ХІХ ст., у 20-х роках ХХ ст. та у повоєнні роки;

4) ґрунтовній розробці дидактичних тестових методів контролю з більшості гуманітарних навчальних предметів з урахуванням не тільки розвитку пам'яті, а головне – розвитку мислення і творчості учнів та студентів.